

ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อความสำเร็จในการบริหารงาน
ขององค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอน้ำพอง จังหวัดขอนแก่น

The Public opinion towards achievements of the administration of sub
district administrative organization in Nam Pong district Khon Kaen province

พีรพัทธ์ อาศิริวัจน์*
รศ.ดร.รวี หาญเผชิญ**

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์คือ ๑) เพื่อศึกษาระดับความสำเร็จด้านการบริการ
สาธารณะในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอเมืองขอนแก่น ๒)
เพื่อศึกษาปัจจัยแวดล้อมทางการบริหารจัดการที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารงานของ
องค์การบริหารส่วนตำบล เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่าง ๑๒๘ คน ประกอบด้วย
ประชาชน และพนักงาน ๖๔ คน ซึ่งเป็นตัวแทนของกลุ่มอาชีพ ๖๔ คน เก็บรวบรวมข้อมูล
เบื้องต้นโดยแบบสอบถาม ๒ ชุด มีค่าความเชื่อมั่น .๙๕ และ .๙๔ ตามลำดับ ใช้ค่าร้อยละ
ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิจัยพบว่า

๑. ประชาชน มีความเห็นว่า ด้านความพึงพอใจในงาน ส่งผลต่อความสำเร็จในการ
บริหารงานมากที่สุด รองลงมาคือด้านผลผลิต ส่วนด้านคุณภาพ ส่งผลต่อความสำเร็จในการ
บริหารงานน้อยที่สุดสำหรับการให้บริการสาธารณะแก่ประชาชนพบว่าด้านศิลปะ วัฒนธรรม
จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารงานมากที่สุด
รองลงมา คือภารกิจด้านงานส่งเสริมคุณภาพชีวิต สำหรับภารกิจด้านโครงสร้างพื้นฐาน
ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารงานน้อยที่สุด

๒. พนักงาน มีความเห็นว่า ตัวชี้วัดด้านคุณภาพ ส่งผลต่อความสำเร็จในการ
บริหารงานมากที่สุด รองลงมา คือด้านประสิทธิภาพ และตัวชี้วัดด้านผลผลิตส่งผลต่อ
ความสำเร็จในการบริหารงานน้อยที่สุด ส่วนการให้บริการสาธารณะแก่ประชาชนพบว่า
ภารกิจด้านการจัดระเบียบชุมชนหรือสังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย ส่งผลต่อ
ความสำเร็จในการบริหารงาน มากที่สุด รองลงมา คือด้านงานส่งเสริมคุณภาพชีวิตและภารกิจ
ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารงานน้อยที่สุดสำหรับปัจจัยแวดล้อม

* นักศึกษาหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น วิทยาลัย
การปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น

** อาจารย์ที่ปรึกษา

ทางการบริหารจัดการภายในองค์กรที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารงาน มากที่สุด คือ ด้านภาวะผู้นำ รองลงมา คือด้านสมรรถนะ/ความสามารถขององค์กร ส่วนโครงสร้างขององค์กร ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารงานน้อยที่สุด สำหรับปัจจัยแวดล้อมทาง การบริหารจัดการภายนอกองค์กร พบว่า สภาพแวดล้อมด้านการเมือง ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารงาน มากที่สุด รองลงมาคือด้านเทคโนโลยีขององค์กร ส่วนด้านสังคมและวัฒนธรรม ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารงานน้อยที่สุด

คำสำคัญ: ความคิดเห็นของประชาชน, ความสำเร็จในการบริหารงาน

Abstract

The main purposes of this research were to study an achievable level of the public service administration of Local Administrative Organizations in Khon Kaen province and to study the concerned factors of administration which had great effect on the achievement of administration of Local Administrative Organizations. This was a quantitative research. The sample was 128: 64 officers and some people as an agent of those officers. The data collection was done with two sets of questionnaire with .95 and .94 of their reliability. The statistics for data analysis was percentage, mean and standard derivation.

A result of this study was found in the following aspects:

1. People viewed that the satisfaction in work had effect on achievement of administration in the high level; the satisfaction in products in the middle level; and the satisfaction in qualities had effect on achievement of administration in the low level. A study of the public service given to people was found that arts, culture, traditions and local knowledge had effect on achievement of administration in the high level; responsibility for promoting the quality of life in the middle level; and the responsibility for the basic structure had effect on achievement of administration in the low level.

2. The officers gave some opinion that a qualitative indicator had the most effect on the achievement of administration; an efficient standard was more effect on the achievement of administration; and the standard of production had the least effect on the achievement of administration. A study of the public service administration was found that the responsibility

for holding the community order or the social order and keeping the social peace had effect on administration in the high level; the promotion of the quality of life in the middle level; and the responsibility for a basic structure had the effect on the achievement of administration in the low level. The conditions of administration within the organization were found that the leadership had effect on the achievement of administration in the highest level; capacity/ability of the organization in the middle level, and the structure of the organization had effect on the achievement of administration in the low level. Here, the conditions of administration in the other places were found that the political surroundings had effect on achievement of administration in the high level; the technological surroundings in the middle low level; and the social and cultural surroundings had effect on achievement of administration in the low level.

Keyword; Public Opinion, Achievements of the Administration

๑. บทนำ

ในระบบการปกครองของทุกประเทศ ล้วนแต่มีวัตถุประสงค์ที่คล้ายคลึงกัน คือ ต้องการที่จะให้ประเทศมีความมั่นคงและประชาชนในประเทศมีความสุข ซึ่งในอดีตการปกครองส่วนใหญ่จะมีลักษณะการรวมศูนย์อำนาจ (Centralization) ไว้ที่ศูนย์กลางของประเทศ เนื่องจากมีอาณาเขตยังไม่กว้างนักและพลเมืองยังมีน้อยอยู่ ทำให้กิจกรรมที่รัฐจะต้องสนองตอบต่อประชาชนยังมีน้อยอยู่ ทำให้กิจกรรมที่รัฐจะต้องสนองตอบต่อประชาชนยังมีไม่มากนัก แต่ต่อมาเมื่อประเทศมีการพัฒนามากขึ้น ภารกิจที่รัฐต้องรับผิดชอบก็มีเพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย ทำให้ศักยภาพของรัฐบาลที่จะบริหารประเทศเพียงองค์การเดียว ไม่อาจสนองตอบต่อการบริหารและการอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนได้อย่างทั่วถึง ดังนั้น แนวความคิดในการกระจายอำนาจ (Decentralization) การบริหารการปกครองให้ประชาชนในท้องถิ่นจึงเกิดขึ้น เพื่อเป็นการแบ่งเบาภาระหน้าที่ของรัฐบาล ไม่ใช้ปล่อยให้รัฐบาลกลางรวมศูนย์อำนาจในการจัดการกิจการแทบทุกอย่างของท้องถิ่น^๑

การกระจายอำนาจเป็นหลักการที่รัฐบาลมอบอำนาจการปกครองบางส่วนให้แก่องค์การอื่นที่ไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของหน่วยการบริหารราชการส่วนกลาง ให้ไปจัดทำบริการสาธารณะบางอย่างและมีอิสระตามสมควร โดยเป็นการมอบอำนาจให้ทั้งในด้านการเมืองและการบริหารซึ่งได้กล่าวถึงการกระจายอำนาจว่ามี ๒ รูปแบบ คือ (๑) การกระจายอำนาจตาม

^๑โกวิท พวงงาม, การปกครองท้องถิ่นไทย, พิมพ์ครั้งที่ ๗, (กรุงเทพมหานคร : วิทยุชน, ๒๕๕๒).

ภารกิจ (Functional) การมอบอำนาจให้องค์การสาธารณะจัดทำกิจกรรมประเภทใดประเภทหนึ่ง เพื่อให้มีอิสระในการดำเนินงานให้เหมาะสมกับงานนั้นๆ และ (๒) การกระจายอำนาจตามอาณาเขต (Size and Boundary Based) การมอบอำนาจไปให้ท้องถิ่นจัดทำกิจกรรมหรือบริการสาธารณะภายในเขตท้องถิ่นมีอำนาจที่จะกำหนดนโยบายและควบคุมการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามนโยบายท้องถิ่นของตนได้ ซึ่งเป็นลักษณะของการปกครองที่เรียกว่า การปกครองท้องถิ่น (Local Government)²

พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖ จึงเป็นกรอบแนวทางในการบริหารและกำกับการปฏิบัติงานส่วนราชการต่างๆ เพื่อสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น โดยมีหน้าที่หลักในการจัดการบริการสาธารณะให้กับประชาชนในท้องถิ่น ๖ ด้านประกอบด้วย (๑) ด้านโครงสร้างพื้นฐาน (๒) ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต (๓) ด้านการจัดระเบียบชุมชนและสังคม (๔) ด้านการวางแผนและส่งเสริมการลงทุน (๕) ด้านการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ (๖) ด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น³ ซึ่งสอดคล้องกับโครงสร้างการบริหารราชการแผ่นดินมี ๓ ส่วนคือ ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค และราชการส่วนท้องถิ่น^๔ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ นับเป็นรัฐธรรมนูญที่ได้ย้ำเน้นความสำคัญและกล่าวถึงการปกครองท้องถิ่นไว้เป็นการเฉพาะในหมวด ๑๔ ว่าด้วยการปกครองส่วนท้องถิ่น ในมาตรา ๒๘๑-๒๘๐ กำหนดให้รัฐต้องให้ความสำคัญแก่ท้องถิ่นตามหลักแห่งการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่น โดยได้ให้ความสำคัญกับการกระจายอำนาจการปกครองไปสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการกำหนดนโยบายการบริหาร การบริหารงานบุคคล การเงินและการคลังตามความพร้อมของท้องถิ่น การกำกับดูแลให้กระทำเท่าที่จำเป็น เพื่อคุ้มครองประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นหรือประโยชน์ของประเทศโดยส่วนรวม ภายใต้หลักการเช่นนี้ นำมาซึ่งการกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ และอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลในรูปแบบใหม่นั้น ให้มีอิสระในการตัดสินใจในกิจการของท้องถิ่น เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่นและระบบสาธารณสุขปโภค สาธารณูปการตลอดทั้งโครงสร้างพื้นฐาน

² Bush, Graham W., *Governing Big Cities : The Management of Decentralization*, (Wellington : University of Wellington, 1991).

³ วนะศักดิ์ ยูวบูรณ์, *กระทรวงมหาดไทยกับการบริหารจัดการที่ดีในการปกครองที่ดี (Good Governance)*, (กรุงเทพมหานคร : บพิธการพิมพ์, ๒๕๕๓).

^๔ ทวี บุญศิลป์, “ความสำเร็จในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ศึกษาเฉพาะกรณีองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดสระบุรี”, *รายงานการศึกษาอิสระปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต*, (วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น), ๒๕๕๑.

และส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย การตัดสินใจทางการเมือง การวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง รวมทั้งการตรวจสอบการใช้อำนาจของรัฐ^๕

การจัดทำบริการสาธารณะท้องถิ่นคือ กิจกรรมที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการส่วนรวมของประชาชน เฉพาะท้องถิ่นที่แยกห่างจากกิจกรรมของรัฐเป็นภารกิจที่มีวัตถุประสงค์และลักษณะในการให้บริการโดยอยู่ในความอำนวยความสะดวกหรือควบคุมของท้องถิ่น อย่างไรก็ตาม บริการสาธารณะท้องถิ่น ถือเป็นภารกิจที่สำคัญ มีความหลากหลายแต่เนื่องจากข้อจำกัดเรื่องขีดความสามารถและจำนวนประชากรที่แตกต่างกัน รวมไปถึงเพื่อประสิทธิภาพในการจัดทำบริการสาธารณะ ทำให้ในบางกรณีท้องถิ่นไม่อาจลงมือจัดทำบริการสาธารณะได้เองทั้งหมด จึงอาจมีการโอนอำนาจบางอย่างให้แก่องค์กรอื่นร่วมดำเนินการแทน^๖

ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อความสำเร็จในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอ น้ำพอง จังหวัดขอนแก่น ด้านการให้บริการสาธารณะแก่ประชาชนตามภารกิจหลัก ๖ ด้าน ได้แก่ (๑) ด้านโครงสร้างพื้นฐาน (๒) ด้านงานส่งเสริมคุณภาพชีวิต (๓) ด้านการจัดระเบียบชุมชน หรือสังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย (๔) ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พณิชยกรรม และการท่องเที่ยว (๕) ด้านการบริหารจัดการ และการอนุรักษ์ทรัพยากร ธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และ (๖) ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีต ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น และตัวชี้วัดความสำเร็จ ๔ ตัว ได้แก่ (๑) ด้านผลผลิต (Productivity) (๒) ด้านประสิทธิภาพ (Efficiency) (๓) ด้านคุณภาพ (Quality) (๔) ด้านความพึงพอใจในงาน (Job Satisfaction) พร้อมศึกษาปัจจัยแวดล้อมทางการบริหารจัดการภายในองค์การบริหารส่วนตำบล ๗ ด้าน ได้แก่ (๑) วัฒนธรรมองค์การ (๒) นโยบายขององค์การ (๓) โครงสร้างองค์การ (๔) เทคโนโลยีขององค์การ (๕) ทรัพยากรการบริหารจัดการ (๖) สมรรถนะ/ความสามารถขององค์การ และ (๗) ภาวะผู้นำ และศึกษาปัจจัยแวดล้อมทางการบริหารจัดการภายนอกองค์การบริหารส่วนตำบล แบ่งออกเป็น ๒ ด้าน ได้แก่ (๑) สภาพแวดล้อมทั่วไป ๔ ด้าน คือ (๑) ด้านการเมือง (๒) ด้านเศรษฐกิจ (๓) ด้านสังคม และวัฒนธรรม (๔) ด้านเทคโนโลยี และ (๒) สภาพแวดล้อมเฉพาะ ๓ ด้าน คือ (๑) ด้านลูกค้าหรือผู้รับบริการขององค์การ (๒) ด้านผู้สนับสนุนหรือผู้ส่งมอบปัจจัยการผลิตแก่องค์การ และ (๓) ด้านหน่วยงานที่ทำหน้าที่ในการควบคุมการดำเนินงานขององค์การ ตามลำดับ

^๕สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา, รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย, ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๔/ ตอนที่ ๔๗ก หน้า ๑/๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๐, ๒๕๕๐.

^๖อรทัย ก๊กผล และคณะ, การเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการสาธารณะที่เชื่อมโยงระหว่างราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาคและท้องถิ่น, (กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์), ๒๕๔๙.

๒. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑. เพื่อศึกษาระดับความสำเร็จด้านการบริการสาธารณะในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอน้ำพอง จังหวัดขอนแก่น

๒. เพื่อศึกษาปัจจัยแวดล้อมทางการบริหารจัดการที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอน้ำพอง จังหวัดขอนแก่น

๓. วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยความสำเร็จและปัจจัยในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอน้ำพอง จังหวัดขอนแก่น ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มแบบเจาะจง (purposive)^๗ โดยประชากรซึ่งเป็นตัวแทนของกลุ่มอาชีพขององค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอน้ำพอง จังหวัดขอนแก่น จำนวน ๘ แห่ง รวมทั้งสิ้น ๖๖,๕๗๐ คน และกลุ่มตัวอย่างรวมทั้งสิ้น จำนวน ๑๒๘ คน การวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลในแบบสอบถามแต่ละฉบับ ลงรหัสแล้วทำการประมวลผลข้อมูลทางสถิติ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows (Statistical Package for Social Science) โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency Distribution) และหาร้อยละ (Percentages) การหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และสถิติสถิติพรรณนา (Descriptive Statistics)

๔. สรุปผลการวิจัย

๑. สำหรับความคิดเห็นของประชาชน ซึ่งเป็นตัวแทนของแต่ละกลุ่มอาชีพขององค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอน้ำพอง จังหวัดขอนแก่น ตามตัวชี้วัดความสำเร็จในการบริหารงาน ๔ ด้านพบว่า ผลการประเมิน โดยรวม ความสำเร็จอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีความ ความสำเร็จมากที่สุด คือด้านความพึงพอใจในงาน อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านผลผลิต อยู่ในระดับมาก ส่วนด้านที่มีความสำเร็จน้อยที่สุด คือ ด้านคุณภาพ อยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาตามตัวชี้วัดความสำเร็จในการบริหารงาน ๔ ด้าน ตามภารกิจหลัก ๖ ด้าน

๒. สำหรับความคิดเห็นของพนักงานข้าราชการ และพนักงานจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอน้ำพอง จังหวัดขอนแก่น ตามตัวชี้วัดความสำเร็จในการบริหารงาน ๔ ด้าน พบว่า ผลการประเมิน โดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีความ ความสำเร็จมากที่สุด คือด้านคุณภาพ อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านประสิทธิภาพ

^๗พิสนุ พองศรี, *เทคนิควิธีประเมินโครงการ*, พิมพ์ครั้งที่ ๓, (กรุงเทพมหานคร : บริษัทพรอพเพอร์ตี้พริ้นท์ จำกัด, ๒๕๕๐).

อยู่ในระดับมาก ส่วนด้านที่มีความสำเร็จน้อยที่สุด คือ ด้านผลผลิต อยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาตามตัวชี้วัดความสำเร็จในการบริหารงาน ๔ ด้าน ตามภารกิจหลัก ๖ ด้าน

๓. ปัจจัยแวดล้อมทางการบริหารจัดการภายในองค์กรที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอ น้ำพอง จังหวัดขอนแก่น ๗ ด้าน ตามความคิดเห็นของพนักงานข้าราชการ และพนักงานจ้าง ผลการประเมิน โดยรวม ความสำเร็จอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีความสำเร็จสูงสุด ได้แก่ ด้านภาวะผู้นำ รองลงมาคือ ด้านสมรรถนะ/ความสามารถขององค์กร อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนด้านที่มีความสำเร็จต่ำสุดคือด้านโครงสร้างองค์กร อยู่ในระดับมาก

๔. ปัจจัยแวดล้อมทางการบริหารจัดการภายนอกองค์กรที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอ น้ำพอง จังหวัดขอนแก่น ๗ ด้าน ตามความคิดเห็นของพนักงานข้าราชการ และพนักงานจ้าง ผลการประเมิน พบว่า ปัจจัยแวดล้อม โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยปัจจัยแวดล้อมทั่วไป ด้านการเมืองส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอ น้ำพอง จังหวัดขอนแก่น มากที่สุด รองลงมา คือ ปัจจัยแวดล้อมด้านเทคโนโลยีขององค์กร ส่วนปัจจัยแวดล้อมด้านสังคมและวัฒนธรรม ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอ น้ำพอง จังหวัดขอนแก่น น้อยที่สุด ส่วนปัจจัยแวดล้อมเฉพาะ หน่วยงานที่ทำหน้าที่ในการควบคุมการดำเนินงานขององค์การ ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอ น้ำพอง จังหวัดขอนแก่น มากที่สุด รองลงมา คือผู้สนับสนุนหรือผู้ส่งมอบปัจจัยการผลิตแก่องค์กร ส่วนปัจจัยลูกค้าหรือผู้รับบริการขององค์การ ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอ น้ำพอง จังหวัดขอนแก่น น้อยที่สุด

๕. ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

๑. ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ

๑. การศึกษาความสำเร็จขององค์กรนั้น ผู้ศึกษาควรตระหนักว่าการประเมินความสำเร็จขององค์กร เป็นเรื่องที่ทำได้ค่อนข้างยาก และมีความสลับซับซ้อน การจะใช้แนวความคิดใดความคิดหนึ่งโดยลำพัง เพื่อพิจารณาหรือศึกษาความสำเร็จขององค์กรนั้น จึงเป็นสิ่งที่ไม่เพียงพอและไม่สามารถช่วยให้ทราบถึงประสิทธิภาพขององค์กรได้อย่างรอบด้าน และครบถ้วน ดังนั้น การศึกษาความสำเร็จขององค์กรในแต่ละครั้ง จึงควรมีการประยุกต์ใช้และบูรณาการแนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิภาพหลายๆ แนวคิดมาใช้ในการพิจารณาและศึกษาความสำเร็จขององค์กร เพื่อช่วยให้ครอบคลุมเนื้อหาของความสำเร็จหรือประสิทธิภาพขององค์กรให้ได้มากที่สุด

๒. ควรมีการพัฒนาและต่อยอดแนวความคิดเกี่ยวกับความสำเร็จในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลอย่างต่อเนื่อง โดยให้ความสำคัญกับบุคคล กลุ่มบุคคลหรือหน่วยงานต่างๆ ที่เข้ามามีส่วนเกี่ยวข้อง ในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งจะส่งผลโดยตรงต่อประสิทธิภาพในการบริหารงาน อาทิ ผู้บริหาร พนักงาน นักการเมือง หน่วยงานที่ให้การสนับสนุนตลอดจนถึงประชาชนในองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อนำมาพิจารณาว่า กลุ่มต่างๆ เหล่านี้ มีอิทธิพลและส่งผลกระทบต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในระดับใดและอย่างไรบ้าง นอกจากนี้ ยังต้องพิจารณาถึงการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมที่จะส่งผลต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลด้วย ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และเทคโนโลยี แล้วทำการรวบรวมข้อมูลเพื่อช่วยตัดสินใจในการกำหนดแนวทางที่เหมาะสมในการเสริมสร้างประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลให้ประสบผลสำเร็จ สืบต่อไป

๒. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

๑. รัฐบาลต้องให้ความสำคัญและจริงจังกับเรื่องการกระจายอำนาจให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลมากขึ้น โดยจะต้องสร้างความชัดเจนในการจัดแบ่งภารกิจระหว่างรัฐบาลและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้เกิดขึ้น เพื่อลดปัญหาเรื่องความซ้ำซ้อนและสิ้นเปลืองในการดำเนินการกิจระหว่างส่วนราชการกลาง ราชการส่วนภูมิภาค รัฐวิสาหกิจ และองค์การบริหารส่วนตำบล โดยมอบหมายให้องค์การบริหารส่วนตำบล เป็นผู้ทำหน้าที่หลักในการจัดบริการสาธารณะโดยคำนึงถึงความสามารถของท้องถิ่นและความรับผิดชอบทางการเมือง

๒. รัฐบาลควรส่งเสริมให้องค์การบริหารส่วนตำบล ได้มีการพัฒนาแนวทางการบริหารงานในการจัดทำและส่งเสริมบริการสาธารณะให้แก่ประชาชนที่มีความหลากหลายเพิ่มมากขึ้น อาทิ การจัดทำบริการสาธารณะโดยการจัดตั้งองค์กรความร่วมมือระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือสหการ การจัดทำบริการสาธารณะโดยการว่าจ้างหรือการจัดบริการสาธารณะร่วมกันขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น เป็นต้น เพื่อเป็นการเพิ่มทางเลือกและช่วยประหยัดทรัพยากรที่เป็นต้นทุนในการจัดทำบริการสาธารณะ อันจะส่งผลให้การบริหารงานมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น นอกจากนี้จะช่วยส่งเสริมให้เกิดการทำงานแบบเครือข่าย ซึ่งจะเป็นรากฐานของการเกิดนวัตกรรมการบริหารงานใหม่ๆ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอนาคต

๓. ทั้งรัฐบาลและองค์การบริหารส่วนตำบล ควรเร่งสร้างและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล โดยให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำและส่งเสริมบริการสาธารณะด้วยตนเอง ตั้งแต่การคิดและร่วมกำหนดนโยบาย การแปลงนโยบายมาเป็นโครงการพัฒนา กระบวนการบริหารงาน ตลอดจนการ

ตรวจสอบการใช้งบประมาณและทรัพยากรในด้านต่างๆ ซึ่งจะช่วยให้เสริมสร้างให้การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น

๓. ข้อเสนอแนะเชิงการปฏิบัติ

๑. องค์การบริหารส่วนตำบล ควรจะให้ความสำคัญและจัดสรรงบประมาณรวมถึงเจ้าหน้าที่เข้ามาดูแลและรับผิดชอบภารกิจด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นโดยตรงเพิ่มมากขึ้น พร้อมทั้งจะต้องเข้ามาเป็นเจ้าภาพหลักในการจัดกิจกรรม การสนับสนุน และส่งเสริมการมีส่วนร่วมเกี่ยวกับภารกิจด้านนี้อย่างจริงจัง อาทิ การจัดกิจกรรมในวันสำคัญทางศาสนา การอนุรักษ์และสืบสานประเพณีต่างๆ เช่น วันสงกรานต์ วันเข้าพรรษา วันลอยกระทง ตลอดจนจนถึงการสนับสนุนและส่งเสริมสินค้า OTOP และสินค้าที่มาจากภูมิปัญญาท้องถิ่น ให้ได้รับความนิยมนำมากขึ้น โดยการสอดแทรกการส่งเสริมภารกิจด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นเข้าไปรวมในแผนยุทธศาสตร์ในการดำเนินภารกิจด้านอื่นๆ ควบคู่กันไป อาทิ ด้านการท่องเที่ยว ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม หรือด้านพัฒนชุมชน เป็นต้น

๒. ผู้บริหารและพนักงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ควรจะร่วมกันสร้างวัฒนธรรมองค์การที่เน้นการทำงานเป็นทีม และการปรึกษาหารือร่วมกันให้เกิดขึ้นในการปฏิบัติงาน เนื่องจากการทำงานเป็นทีมจะทำให้พนักงานมีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีการระดมกำลังกาย กำลังใจ กำลังความคิด ตลอดจนทักษะ ความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ของแต่ละคนเข้าเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เพื่อร่วมกันปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้ ส่วนการปรึกษาหารือจะช่วยให้มีการทำงานที่เป็นระบบ มีโอกาสผิดพลาดน้อย เกิดความไว้วางใจ การช่วยเหลือกัน และสร้างบรรยากาศที่ดีในการทำงาน ซึ่งจะก่อให้เกิดขวัญกำลังใจที่ดีในการปฏิบัติงาน อันจะช่วยให้การปฏิบัติงานมีคุณภาพและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้จะต้องรู้จักปรับใช้วัฒนธรรมองค์การในรูปแบบอื่นๆ ให้เหมาะสมกับแต่ละภารกิจและสถานการณ์จึงจะก่อให้เกิดความสำเร็จสูงสุด

บรรณานุกรม

๑. ภาษาไทย

๑) หนังสือ :

โกวิทย์ พวงงาม. การปกครองท้องถิ่นไทย. พิมพ์ครั้งที่ ๗. กรุงเทพมหานคร : วิญญูชน, ๒๕๕๒.

ชนะศักดิ์ ยูวบูรณ์. กระทบมหาดไทยกับการบริหารจัดการที่ดีในการปกครองที่ดี (Good Governance). กรุงเทพมหานคร : บพิธการพิมพ์, ๒๕๔๓.

พิสนุ พองศรี. เทคนิควิธีประเมินโครงการ. พิมพ์ครั้งที่ ๓. กรุงเทพมหานคร : บริษัทพรอพเพอร์ตี้พริ้นท์ จำกัด, ๒๕๕๐.

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย, ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๔/ ตอนที่ ๔๗ก หน้า ๑/๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๐, ๒๕๕๐.

อรทัย ก๊กผล และคณะ. การเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการสาธารณะที่เชื่อมโยงระหว่าง ราชการ ส่วนกลางส่วนภูมิภาคและท้องถิ่น. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๔๙.

๒) วิทยานิพนธ์/คุษฎีนิพนธ์/สารนิพนธ์/รายงานการวิจัย :

ทวี บุญศิลา. “ความสำเร็จในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ศึกษาเฉพาะกรณี องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดสระบุรี”. รายงานการศึกษาระดับปริญญา รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ๒๕๕๑.

๒. ภาษาอังกฤษ

1) Book :

Bush, Graham W. **Governing Big Cities : The Management of Decentralization.** Wellington : University of Wellington, 1991.